

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XXI/2005/1 – Jaro

Dobřichovické Kukátko

Aktuality, rozpočet obce, podnikání a zákony, Dobřichovice a 1. světová válka, jak v zimě nasněžilo, léčka na prasata, kultura i sport.

DOB-Invest a.s.

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850

fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860

Palackého 541
Dobřichovice

**realitní činnost,
pronájem nebytových prostor,
prodej bytů ...a Dobřichovicích**

www.dob-invest.cz

e-mail: dob-invest@dob-invest.cz

Nově - Polyfunkční dům "V zahradách"

Zahájení
výstavby:
jaro 2005

23 nových bytů do osobního vlastnictví
a 5 obchodních nebytových prostor
k prodeji nebo pronájmu v centru Dobřichovic.

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

**nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -**

**možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí**

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

**nabízí možnost inzerce
- V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -**

**časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci**

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobrich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

JARNÍ (A ZENOVÉ) ZASTAVENÍ

Putovali spolu dva zenoví mniši Tansan a Ekido a dospěli k brodu. Na břehu stála překrásná mladá dívka v hedvábném kimonu. Očividně měla strach přejít přes řeku, protože ji vzedmuly silné deště. Ekido se rychle podíval jinam. Naproti tomu Tansan nezaváhal a beze slova vzal dívku do náruče a přenesl ji přes řeku. Na druhém břehu ji opatrně postavil a oba mniši pokračovali mlčky v cestě. Uplynula čtvrt hodina, půl hodina, celá hodina. Tu Ekido vyhrkl: „Co to do tebe vjelo, Tansane! Porušil jsi několik mnišských pravidel naráz. Jak sis té těžké dívky vůbec mohl všimat, natožpak se jí dotknut a přenést ji přes řeku?“ Tansan klidně opáčil: „Já jsem ji nechal u řeky. Ty ji ještě neseš?“

*

Mladý Američan hledal moudrost zenu a odebral se do japonského kláštera, v němž strávil několik měsíců. Stále se mistra ptal: „Co je to zen?“ Ale nedostalo se mu odpovědi. Aby ukázal, jak to se svým hledáním myslí vážně, a aby demonstroval svou oddanost, začal ráno, v poledne a večer čistit společné záchody. Avšak zenový mistr nedával ani v nejmenším najevo, že by to na něj udělalo dojem, a mladý muž se cítil uražen. Po několika dnech si ujasnil, že kdyby si byl přál čistit záchody, mohl to dělat kdekoli jinde, a rozhodl se, že z kláštera odejde. Zpravil zenového mistra o svém rozhodnutí. Mistr poznamenal: „Zen je tohle.“

*

Jeden starší mnich přišel k zenovému mistrovi a řekl: „Za svůj život jsem vyhledal množství duchovních učitelů a postupně jsem se vzdával mnoha potěšení, jen abych bojoval se svými žádostmi. Dlouhý čas jsem se postil, po léta jsem se podroboval celibátu a pravidelně jsem se trýznil. Dělal jsem všechno, co se ode mě požadovalo, a skutečně jsem trádal, ale osvícení se mi nedostalo. Všeho jsem se vzdal, upustil jsem od vší radosti, všeho snažení. Co mám teď ještě učinit?“ Mistr odvětil: „Vzdej se strádání!“

*

Materiál k jarnímu zastavení jsme, vážení čtenáři, tentokrát načerpali z přebohaté studnice zenové moudrosti. Přesněji z publikace, kterou její autor Marco Aldinger nazval „Was ist die ewige Wahrheit?“ „Geh weiter!“ (Herder Verlag, Freiburg im Breisgau, 1998), a kterou do češtiny přeložila Monika Žárská a pod názvem Moudrosti a příběhy zenu vydalo v roce 2000 v Praze nakladatelství Portál. Vybrané ukázky v ní můžete najít na stránkách 36, 37 a 38.

Vážení čtenáři,

je tu opět jaro, kouzelný a očekávání plný březen. Zatímco přibývají do počítače tyto věty, zní z radia skupina ETC... při vzpomínce na Václava Hraběte (ano, 5. března tomu bylo již 40 let, co nás opustil a Dobřichovičáci jsou na těch nahrávkách po čertech slyšet). Někteří z Vás visí očima i ušima na rtech osob, které svým jaksí nenapodobitelným procesem generuje náš systém systémů, v dychtivém očekávání dalších a dalších zlatých slov, jimiž nám bude se řídit a které nám bude citovati. Někteří vzpomínají na 80.000 Tibetanů, kteří zaplatili nejvyšší cenu při zoufalém povstání proti čínské okupaci v březnu před 46 lety. Jiní si lámou hlavu nad tím, jak hrát fotbal na ledu, či zda je Český lev opravdu ve správných a českých rukou. A venku zatím mrzne, až praští, některým běžky jedou samy, druzí si (jako vždycky, že?) musí všechno tvrdě odpracovat, odběhat či odbruslit. Nyní ale nastala ona magická chvíle, čas popoběhl a před Vámi leží letošní jarní Dobřichovické Kukátko. A Vy je otevíráte a třeba se i začtete. Co můžete tentokrát očekávat? Krátké zamyšlení nad obecním rozpočtem, několik informací pro podnikatele, pro milovníky fyziky rovněž připomenutí Světového roku fyziky, vzpomínku na pana E. Geisslera, něco komunálního bulváru, ale také historii, tedy další pokračování osudů těch našich spoluobčanů, kterým bylo bojovat na bojištích 1. světové války. Samozřejmě i kulturu a sport. Přejeme Vám pěkné počtení a také hezké jaro.

P. S.: Na způsobu distribuce Kukátka se v r. 2005 nic nemění, i nadále bude docházet do všech domácností na náklady vydavatele. Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresy uvedené v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováli. Rozdílná formátování (různé velikosti písem, speciální odsazení a pod.) nám totiž práci na sestavení čísla poněkud komplikují. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

AKTUALITY

NĚKOLIK ZAMYŠLENÍ NAD OBECNÍM ROZPOČTEM

Finanční hospodaření obce se v uplynulém roce stalo častým diskusním tématem jak v dobřichovické „septandě“, tak i při oficiálnějších příležitostech. Jarní číslo Kukátka nabízí příležitost podívat se na hlavní rysy letošního rozpočtu v poněkud širší perspektivě.

Předně: letošní rok bude ve znamení souběhu několika náročných investičních projektů. Finančně nejvýznamnější je bezesporu dokončení vodovodu a s ním spojené opravy některých místních komunikací. Akce započala již loni a je kryta zejména ze získané státní dotace. Další velkou investicí bude oprava budovy základní školy v Raisově ulici, na kterou se také podařilo získat státní dotaci. Zapomenout nesmíme ani na investice do obecní dopravní infrastruktury, kde budou letos dominovat zejména výdaje obce navazující na dokončovaný kruhový objezd u sokolovny.

Pozitivním rysem rozpočtu je, že navzdory značným investičním nárokům, je navržen jako vyrovnaný a nepočítá se ani s přijetím žádného nového bankovního úvěru. Naopak, na výdajové straně letošního rozpočtu se počítá s úhradou nesplacených faktur ve výši téměř 9,6 mil. Kč, které si přinášíme z loňského roku. Větší část těchto loňských závazků bude dočasně pokryta čerpáním krátkodobého dodavatelského úvěru ve výši 8 mil. Kč.

Realističnost letošního rozpočtu bude zásadním způsobem záviset na úspěšném prodeji pozemků v oblasti průmyslové zóny. Záměr prodeje těchto pozemků byl již odsouhlasen na jednom z loňských zastupitelstev. Rozpočet předpokládá čistý příjem (po odečtení jednorázového doplatku příslušného úvěru, který je na průmyslovou zónu vázán) přes 11 mil. Kč. Je zřejmé, že úspěšná realizace této operace bude naprosto klíčovou podmínkou příznivého vývoje hospodaření obce v letošním roce.

Objem příjmů i výdajů rozpočtu již po několik let osciluje kolem 100 mil. Kč. Je pravda, že jde především o důsledek získání dvou či tří významných účelových investičních dotací, které rozpočet na příjmech i výdajích příslušným způsobem „nafouknou“. Podobným způsobem fungují i běžné dotace na provoz školských zařízení v obci. I po odečtení všech těchto vlivů ovšem platí, že obec každý rok hospodaří s několika desítkami milionů korun, což je náročný úkol. K jeho úspěšnému plnění jistě přispějí zlepšení, která byla nastartována v průběhu posledního roku. Díky iniciativě finančního výboru dokážeme nyní lépe podchytit finanční toky obce v tříletém horizontu, což umožňuje dobře zvážit udržitelnou dluhovou strategii obce. Za součinnosti obecního úřadu, obecní rady a zastupitelstva se loni rozběhly práce na aktualizaci přehledu stavu obecního nemovitého majetku, což vyústilo v lepší přehled o aktivech obce. Větší transparentnost byla vnesena i do přehledu obecních závazků po lhůtě splatnosti (nezaplacené faktury), které jsou již od závěru loňského roku standardní součástí vykazovaného plnění výdajové strany obecního rozpočtu. V neposlední řadě se loni podařilo sestavit seznam potenciálních investičních projektů v obci, prioritizovat je a také stanovit kritéria použitelná pro výběr některých projektů. Díky tomu se může stát investiční politika v obci pro občany přehlednější a srozumitelnější.

Jakkoliv se zdá, že letošní rok, stejně jako roky předchozí, bude „výdajově náročný“, věřím, že máme nakročeno správným směrem. Přidáme-li k očekávanému výnosu za prodej pozemků pod průmyslovou zónou elementární rozpočtovou kázeň držící celkové výdaje ve schválených mezích, lze předpokládat, že letošní rok bude po několika letech prvním rokem, kdy celkové zadlužení obce (bankovní úvěry a nesplacené faktury) začne opět klesat.

Vladimír Bezděk

* * *

INFORMACE PRO PODNIKATELE HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY – POVINNÉ PŘIPOMÍNKOVACÍ MÍSTO ZÁKONŮ

Koncem loňského roku se rozhodnutím vlády ČR stala Hospodářská komora České republiky povinným připomínkovacím místem zákonů. Jde o významný krok, o nějž HK ČR

úsilovala a který znamená posun ve vnímání HK ČR jako partnera k diskusi nad tvorbou podnikatelského prostředí.

Je to příležitost pro podnikatele – členy komory – aktivněji se zapojit do přípravy, resp. úprav přijímaných zákonů, a tím přispět k prosazování a hájení zájmu podnikatelů v podnikatelské legislativě.

Krajská hospodářská komora Střední Čechy, oblast Praha-západ, Podskalská 19; 128 25 Praha 2; tel.: 221 982 237; tel./fax.: 221 982 432

www.hkpz.cz; e-mail: ohk@hkpz.cz

* * *

ČASOPIS PODNIKATELSKÉ LOBBY – ZDROJ INFORMACÍ A MÍSTO K DISKUSI

Hospodářská komora ČR vydává každý měsíc časopis Podnikatelské lobby. Jeho cena je 49,- Kč, pro členy je distribuován se slevou 49,- Kč, tedy bezplatně.

Několik aktuálních témat se týká všech podnikatelů a o komoře bylo v té souvislosti hodně slyšet. Stojí za to si je připomenout.

Chyby v DPH

Finanční úřady odpustí firmám chyby, které loni od května do konce roku udělaly v důsledku špatného zákona o dani z přidané hodnoty. Při pochybení budou sice společnosti muset doplatit daň, ale stát jim odpustí penále, pokuty a úroky z prodlení. Ministerstvo financí vydalo písemný pokyn finančním úřadům. Loni před vstupem do Evropské unie přijal stát zákon o DPH na poslední chvíli a předpis obsahoval velké množství chyb a nejasností. Hospodářská komora tento krok velmi kritizovala, podnikatelé do poslední chvíle nevěděli, jaké změny nová legislativa přinese. Resort financí původně pouze sliboval, že finanční úřady budou případné nedostatky v daňových příznacích k DPH tolerovat. Podnikatelé se však obávali, že se na slib zapomene a firmám by časem hrozily pokuty, protože úřady mohou provádět kontroly i tři roky zpětně. Po důsledném vyjednávání se podařilo zástupcům hospodářské komory přimět ministerstvo financí k vydání písemného pokynu.

Najímání živnostníků – zákon o zaměstnanosti

Novelizovaný zákon o zaměstnanosti zkomplikoval situaci v mnoha firmách. Jednak hrozí podnikatelům vysokými sankcemi, aniž by obsahoval explicitní výklad použitých pojmů, jednak jasně diskriminuje živnostníky bez zaměstnanců před těmi, kteří mají alespoň jednoho zaměstnance.

K 1. 10. 2004 nabyla účinnosti novela zákona o zaměstnanosti, která v § 13, odst. 3, písm. c) zakazuje uzavírání obchodních smluv mezi zadavatelem a osobou samostatně výdělečně činnou bez zaměstnanců a porušení tohoto zákazu stíhá sankcí až 2.000.000,- Kč. Hospodářská komora ČR již na podzim roku 2004 ve svých stanoviscích opakovaně upozorňovala, že toto ustanovení má diskriminační dopad na podstatnou část živnostníků (zejména revizní technici, expertní

služby, daňové a účetní poradenství, stavební subdodávky apod.). Připravovanou novelu zákona obdržela hospodářská komora k připomínkování v mezirezortním připomínkovém řízení již v létě 2003, v textu rozeslaném k připomínkování však výše specifikované ustanovení nebylo obsaženo.

Paragraf 13 způsobil zmatek

Na 1. jednání Hospodářské rady vlády dne 21. 12. 2004 byla prezidentem HK ČR předložena informace o dopadech novely zákona o zaměstnanosti na podnikatelskou sféru s tím, že špatná formulace § 13 znemožňuje uzavírání standardních smluv o subdodávkách v těch případech, kdy dodavatel není zaměstnavatelem, tedy samostatnou činnost vykonává osobně nebo za pomoci rodinných příslušníků. Ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach podnět podnikatelské samosprávy odmítl s tím, že zákon uzavírání obchodních smluv nezamezuje.

Dvě varianty návrhu novely

Až na základě mediálního tlaku Hospodářské komory ČR podpořeného řadou konkrétních podnětů z komorové sítě se 19. ledna uskutečnilo přímé jednání mezi ministrem Škromachem a prezidentem HK ČR Jaromírem Drábkem. Konkrétním výstupem z jednání byla shoda v tom, že znění § 13 zák. o zaměstnanosti je třeba novelizovat tak, aby nemohlo dojít k postihům firem, které na základě obchodní smlouvy svěřují část svých úkolů OSVČ bez zaměstnanců.

Na základě závěrů z této schůzky proběhlo jednání mezi pracovníky ministerstva práce a sociálních věcí a úřadu HK ČR, které se snažilo nalézt shodu na legislativním vyjádření závěrů schůzky ministra práce a sociálních věcí a prezidenta Hospodářské komory ČR. Toto jednání však bylo neúspěšné, vplynuly z něj dvě varianty návrhu novely, jedna podporovaná ministerstvem a druhá hospodářskou komorou.

Paralelně s těmito jednáními probíhala i jednání Jaromíra Drábka s poslanci a senátory, kterým byl poskytnut návrh novely zákona o zaměstnanosti zpracovaný úřadem HK ČR a odstraňující popsané nedostatky. Na základě těchto jednání bylo připraveno podání poslaneckého návrhu novely zákona o zaměstnanosti poslanci KDU-ČSL a ODS a senátory US-DEU.

Návrh MPSV na úpravu § 13 zákona o zaměstnanosti byl předložen koncem ledna na jednání vlády České republiky. Projednávání tohoto bodu se zúčastnil prezident Jaromír Drábek a po dvouhodinové diskusi byl přijat vládou ČR jako usnesení návrh, který věcně odpovídá požadavkům Hospodářské komory ČR. Odstraňuje zásadní nedostatek § 13 a umožňuje uzavírání obchodních smluv mezi zadavatelem a OSVČ bez zaměstnanců, pokud jsou naplněny základní znaky samostatné činnosti specifikované živnostenským zákonem. Návrh vlády ČR se předpokládá projednat v Poslanecké sněmovně ČR ve zkrácené proceduře tak, aby účinnost novely byla co nejdříve: předpokládá se, že by mohla začít platit v dubnu 2005.

Do té doby nebudou na základě příslibu ministra Škromacha a metodického pokynu jeho resortu sankcionovány smluvní vztahy mezi zadavatelem a OSVČ bez zaměstnanců, u nichž je splněna podmínka samostatné činnosti.

HK ČR zastává stanovisko, že není podstatné, zda nesprávná formulace § 13 bude řešena novelou zákona o zaměstnanosti prostřednictvím vládního návrhu, či poslanecké iniciativy či iniciativy Senátu ČR. Důležitá je náprava nesprávného zákona.

Paragraf 13 zákona o zaměstnanosti

(účinnost od 1. října 2004)

(1) Právnická nebo fyzická osoba je povinna plnění běžných úkolů vyplývajících z předmětu její činnosti zajišťovat svými zaměstnanci, které k tomu účelu zaměstnává v pracovněprávních vztazích podle zákoníku práce.

(2) Běžnými úkoly vyplývajících z předmětu činnosti právnické nebo fyzické osoby se rozumějí úkoly přímo související se zajištěním výroby nebo poskytováním služeb a obdobnou činností podle zvláštních právních předpisů, které právnická nebo fyzická osoba provádí v zařízeních určených pro tyto činnosti nebo na místech obvyklých pro jejich výkon, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost.

(3) Povinnost stanovená v odstavci 1 neplatí v případech, kdy plnění běžných úkolů:

- a) zajišťuje fyzická osoba sama nebo s pomocí svého manžela nebo dětí, nebo právnická osoba prostřednictvím svých společníků nebo členů,
- b) zajišťuje právnická nebo fyzická osoba dočasně přidělenými zaměstnanci agentury práce (§ 66), nebo
- c) právnická nebo fyzická osoba svěří jinému zaměstnavateli.

(4) Plnění běžných úkolů podle odstavce 3 písm. c) lze svěřit jen zaměstnavateli, který má činnosti (úkoly), které mu mají být svěřeny, zahrnutý v předmětu své činnosti a bude je zajišťovat svými zaměstnanci, které k tomuto účelu zaměstnává v pracovněprávních vztazích podle zákoníku práce.

* * *

Co je švarcsystém?

Paragraf 13 zákona o zaměstnanosti se začal mediálně nazývat zákazem takzvaného švarcsystému, za jehož použití hrozí podnikatelům vysoké pokuty. Ty jim mohou udělovat od živnostenských a finančních úřadů přes správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny také úřady práce. Ví ale každý, odkud se tento název vzal?

Je spojován s podnikatelem Miroslavem Švarcem, který v době, kdy to bylo zcela zákonné (1989–1991), všechny své zaměstnance změnil na osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ), čímž značně ušetřil zejména na sociálním a zdravotním pojištění. Tento nápad se zalíbil i dalším zaměstnavatelům, proto došlo k novelizaci zákona o zaměstnanosti k 1. 1. 1992, podle které byl tzv. švarcsystém téměř zakázán. Podstata spočívá v povinnosti plnění běžných úkolů až na výjimky pouze svými zaměstnanci. V další úpravě z října 2004 zůstává tato úprava téměř stejná, pouze se přesunula do inkriminovaného § 13. Návrh předložený sněmovně má odstranit tento zásadní nedostatek v § 13 a umožnit uzavírání obchodních smluv mezi zadavatelem a OSVČ bez zaměstnanců, pokud jsou naplněny základní znaky samostatné činnosti specifikované živnostenským zákonem.

Z časopisu Podnikatelské lobby vybral D. Havlík

* * *

DOBNET BRZY BEZ PROBLÉMŮ I NA SÍDLIŠTI ZA PARKEM

Občanské sdružení DOBNET, o.s., provozující bezdrátovou síť DOBNET s přístupem do sítě Internet, začne cca do 1 měsíce realizovat na své náklady kabeláž v prostředním domě SBD Dobřichovice na sídlišti Za Parkem. Vybudovaná kabeláž bude připravena samostatně ke každému bytu, aby bylo možné případného zájemce připojit do sítě velmi jednoduše bez dalších zásahů do domu. Vybudovaná síť umožní nejen přístup k cenově velmi dostupnému trvalému připojení k Internetu, ale umožní i vysokorychlostní komunikaci mezi připojenými uživateli v rámci celého bytového domu.

Po dokončení výstavby kabeláže a po skončení zkušebního provozu budou v jednotlivých vchodech domu vyvěšeny letáky s informacemi, jak postupovat pro úspěšné připojení do sítě DOBNET. Podrobné informace budou též zveřejněny na portále sdružení www.dobnet.cz.

Předpokládá se, že pro realizaci kabeláže i pro realizaci domovních přípojek vybere občanské sdružení DOBNET, o.s. jednu místní soukromou firmu, která se stane garantem všech prováděných prací v domě. Tato firma a její pověření zaměstnanci budou jediní, kdo bude oprávněn v domě provádět práce na síti DOBNET. Konkrétní seznam pověřených zaměstnanců této firmy bude uložen v kanceláři SBD Dobřichovice a zároveň bude k dispozici pověřeným zástupcům samosprávy domu.

Případný zájemce o připojení do sítě DOBNET ve výše uvedeném domě se bude moci prostřednictvím informační kanceláře DOBNETu spojit přímo s konkrétním technikem vybrané soukromé firmy a dohodnout se na detailech realizace domovní přípojky. Technik na základě dohody se zájemcem provede z elektrorozvodné skříňě JOP na chodbě vstup do bytu. V bytě už dle požadavků zájemce provede instalaci kabelu a ukončí ho účastnickou datovou zásuvkou. Následně nainstaluje do počítače zájemce síťovou kartu (za cenu cca 200,- Kč), propojí počítač se zásuvkou a dle dohody provede konfiguraci počítače. Cenu za realizaci domovní přípojky hradí zájemce přímo na místě v hotovosti technikovi vybrané soukromé firmy. Orientační ceník prací na domovní přípojce bude uveden na www.dobnet.cz. Cena za domovní přípojku by se měla pohybovat v rozsahu 500 až 1.000,- Kč včetně dodávky síťové karty do počítače.

Základní měsíční příspěvek pro jednu bytovou jednotku činí 300,- Kč. Za tuto částku je reálně možné využívat sdílené připojení k Internetu, které plně postačuje i náročnějšímu domácímu uživateli. Pokud by ovšem služby sítě chtěl využít jednotlivec či organizace, která vyžaduje pro svojí činnost garantovanou rychlost do sítě Internet, je možné za částku od 1.050,- Kč vyhradit nesdílenou kapacitu připojení do sítě Internet.

Vstupní příspěvek do sdružení činí v případě vlastního individuálního přijímacího zařízení 1.500,- Kč. Náklady na pořízení individuálního přijímacího zařízení činí 2 až 6.000,- Kč dle náročnosti řešení. V případě připojení prostřednictvím kabeláže v bytovém domě Za Parkem se náklad na přijímací zařízení snižuje na cenu domovní přípojky a vstupní příspěvek do sdružení bude zahrnovat i část nákladů na realizaci společné kabeláže. Výše vstupního příspěvku bude stanovena radou sdružení po vyhodnocení předběžných nákladů na realizaci společné kabeláže. Očekává se, že vstupní příspěvek bude činit 3 až 3.500,- Kč.

Pro rekapitulaci jsou níže uvedeny kompletní orientační náklady na připojení do sítě DOBNET v domě na sídlišti Za Parkem a pro případ individuálního příjmu (uvedeny jsou spíše ceny v horní hranici). Jedná se o návrh, konečné ceny budou uvedeny po schválení radou sdružení na www.dobnet.cz:

	Bytový dům Za Parkem	Individuální příjem
Vstupní příspěvek	3000	1500
Přijímací zařízení	0	6000
Domovní přípojka	1000	0
CELKEM (Kč)	4000	7500

Informační kancelář DOBNETu se nachází na náměstí v Dobřichovicích a je pro veřejnost otevřena takto:

Pondělí 13.00–18.00 hod.

Středa 08.00–13.00 hod.

Pátek 13.00–17.00 hod.

V informační kanceláři mohou zájemci o připojení do sítě obdržet základní informace o sdružení a provozu sítě a zároveň zde vyřídí i veškeré formality. Stávající členové a uživatelé sítě zde budou moci řešit případné problémy, objednat nové služby a v neposlední řadě i zaplatit bez dalších poštovních či bankovních poplatků v hotovosti členské příspěvky.

Signál sítě DOBNET dnes pokrývá území obcí Dobřichovice, Karlík, Lety, Řevnice, Hlásná Třebaň, Liteň a Svinaře a část obcí Všenory a Zadní Třebaň. V krátké době se očekává rozšíření pokrytí na celé území Všenor, Zadní Třebaně, Hatí a Halounů.

Zájemci o připojení mohou využít následujících kontaktů: DOBNET, o.s., informační kancelář, Palackého 27, 252 29 Dobřichovice, tel. 775 362 645.

E-mail: dobnik@dobnet.cz, info@dobnet.cz, Internet: <http://www.dobnet.cz>

M. Nešpor

Z NAŠEHO ŽIVOTA

ZA PANEM EDUARDEM GEISLEREM (1922–2005)

Od letošního ledna nastalo ticho a nenápadně jedno prázdné místo. Nešťastná nehoda ... Na stránkách Kukátka tedy už nebudeme číst vpravdě jadrné a z gruntu povitivé texty pana Eduarda Geisslera. A že jich za ta léta do Kukátka (a nejen do něho) pěkných pár napsal! A ještě více inspiroval a nejmíc napsat nestačil a často ani nemohl ... Dlouho nám nedocházelo, proč každé setkání s ním nebo s jeho textem zůstávalo dlouho kdesi uvnitř a vracelo se stále zpět v reflexích, variacích, nesouhlasech i přitákaních. A přitom to bylo tak jednoduché: byla to setkání s opravdovostí, nadhledem, vtipem, zaujetím pro věc, touhou poznat, pochopit, uchopit. Setkání s osobností, který nepřijala život jako hru na něco či na někoho. Prostě žil a žil tak, aby se každé ráno

s klidem mohl podívat do zrcadla. Konal tak, jak to považoval za dobré a poctivé. Chtěli bychom mu za Kukátko a všechny spřízněné dobřichovické duše s jejich laskavým dovolením tam nahoru na obláček zamávat a upřímně poděkovat za všechno, čím nás obdaroval a co jsme se od něho stačili naučit.

K tomu jsme se pokusili sebrat pár vzpomínek těch, jimž se dostalo daru se s panem Geisslerem potkávat. Dovolte úvodem jednu z nich.

Koncem osmdesátých let našlo Kukátko azyl v dobřichovické sokolovně. Scházeli jsme se tam na přípravu i tzv. sešívání čísla (to se tehdy skládalo a sešívalo ručně z oddělených stránek přivezených z tiskárny a teprve poté distribuovalo). A na jedno sezení redakční rady přišel nečekaně i p. Geissler. Dlouho, dlouho jsme si tehdy povídali o moc zajímavých věcech, o nezávislosti tisku, o roli obecních „novin“, o síle i odpovědnosti těch, kteří do nich píší, o odvaze čelit tlakům těch, kteří jsou zrovna u moci, o Hlasu Dobřichovic, který byl s jeho osobou tak bytostně spojen. A to vše v době, kdy se při pouhém vyslovení názvu těchto dobřichovických novich z konce 60. let vyražela místním soudruhům po těle kopřivka ...

Takových setkání pak bylo víc, u kamen s dobrým burčákem i těch náhodných na ulici či ve vlaku, kdy jsme se neplánovaně „zakecávali“ a přestávali vnímat pádící čas. V jeho vyprávěních oživaly dávné a legendární časy, vracelo se mládí osobností, které našinec znal již jako ctihodné seniory. Probleskly i příběhy po výtce osobní, vzpomínky na bytosti nejbližší, na všeliké taškařice sokolské, divadelní, musikantské i pijácké. Ta setkání budou chybět, i když z paměti nevymizí. Dala totiž to, co přetrvá. Společného bylo víc než jen to dobíhání vlaků přes nádražní plot, o němž bude zmínka níže.

J. M.

*

POSMRTNÁ VZPOMÍNKA NA KAMARÁDA

Co napsat o kamarádovi, s nímž jsem spolu s dalšími prožil v Dobřichovicích válečná a i dvě poválečná léta od roku 1940 do roku 1946? Myslím tím Edu Geisslera, který po jeho nešťastné chvílce a dalším utrpení navždy opustil ženu, rodinu, kamarády a celý žijící svět.

Přistěhovali jsme se do Dobřichovic koncem roku 1939 z Řevnic, kde jsme po dva roky provizorně bydleli v hotelu Růžička ve dvou malých pohostinských pokojích, když se rodiče museli v září 1938 po vymlácení rodinného domku německými ordnery vystěhovat ze zabraného pohraničního Duchcova. Ale člověk musí umět žít i pod šibenicí. A musím říci, že my mladí v Dobřichovicích jsme to tehdy uměli.

Jedním z hlavních aktérů tohoto vylepšení života v nešťastné době byl i Eda Geissler. Spolu s bratrem Jirkou a Standou Hrubým dávali v té době dohromady divadelní soubor. Na leták, který byl pomůckou náboru, jsem se se sestrou Hanou přihlásil i já. V divadelním souboru jsme pak prožili celá válečná i dvě poválečná léta.

Ale před tím jsem se s Edou seznámil v dobřichovickém Sokole. Tam jsem jako

nový vedoucí dorostu cvičil možná i věkem starší dorostence Edu Geisslera stejně jako již také nežijící Kubu Bartouška, Luďka Noska, Fandu Bobka a další. Byla to skutečně pěkná dorostenecká parta, s kterou jsme s nacvičenými akcemi účinkovali na akademických nejen v Dobřichovicích, ale i v okolních obcích.

Nesmím ale zapomenout na pozdější Edovu manželku Jolču, s kterou jsem stejně jako s jejím bratrem Vládou Marzím hrával odbíjenou a spolu jsme se zúčastňovali mnoha turnajů jak v družstvech, tak dvojicích pánských a smíšených. A k této rodině téměř patřil i Heřman Janka – náš „Mack“ – náčelník Sokola snad až do jeho smrti, jeden z nejlepších cvičenců župy a hlavně výborný kamarád.

A všichni tito aktéři, kromě Janky, ten byl takřkajíc zabydlen v sokolovně, byli i činoherními a operetními herci. Eda Geissler byl výborný ve všech divadelních žánrech, ať už veseloherního, konverzačního i tragického žánru, ba jako mladokomik i v operetách. Příprava divadelní hry, to byly nejen zkoušky, ale i budování výpravy. Návrh scény dělal zpočátku Standa Hrubý, pak já a Jirka Schořovský. To byl návrh, ale realizaci scény prováděla i většina členů souboru. A to v době války, kdy nebylo nic, hřebíky, juta, dřevo. A všechno se spojenými silami zvládlo. Eda dělal z „ničeho“ zvukové zařízení. Vytvořil na balkoně promítací kabinu a v té smontoval veškerá potřebná zvuková i světelná „hejblata“ pro jevištní efekty požadované autory. Z čeho to udělal, dodneška nevím. No a materiál na scénu? To se ze starých kulis vytahovaly a narovnávaly hřebíky, přemalovávala juta a sbíjely latě. A bylo při tvoření kulis a zvukových efektů veselo a při práci se zpívalo. Věnovali jsme přípravě scény a zkouškám veškerý volný čas. A to se za protektorátu dělalo „od vidím do nevidím“. Z práce se jezdilo v 18 i 19 hodin a nešlo se domů. Hned do „Rouskárný“, tak jsme pojmenovali sálek, který patřil k hospodě proti dobřichovickému nádraží, kterou vlastnil p. Rousek. Tam se nás sešlo 6–8, dělaly se kulisy, p. Rousek nám připravil večeři – slané mořské rybičky, pak jsme ještě prokecali s Edou Geisslerů noční cestou domů pár hodin. Ráno na vlak, to jsme přelézali plot skladu u nádraží, abychom mnohdy mohli naskočit do rozjíždějícího se vlaku a být v 6 hodin v práci.

Postupem času byl pro nás prostor jeviště malý, a tak jsme se dali do úpravy jeviště, šatny i zákulisí. Materiál jsem sebral z tátova stavebního skladu a odvoz organizoval Eda. Ten si půjčil od syna statkáře Fürsta koně a od mlynáře Havlíka valník. U nás, tajně, aby to otec moc neviděl, se naložil stavební materiál, duté cihelné tvárnice, písek, zdící materiál a prkna. V zimě a ještě ve válce se moc nestavělo, a tak materiál byl ve stavebním dvoře. Eda Geissler jako „zkušený kočí“ zapřáhl koníka a toho usměrňoval a nutil k tahání. Nejhorší úsek byl od vlakových závor k „Rouskárně“. Mizerných 300 metrů. Koník se zalekl svahu a zimního sněhu a ledu a Eda měl s ním velkou starost. Nakonec to dopadlo tak, že koníka odvedl zpět Láďa Richtermoc a Eda s námi odtlačil naložený „plošniák“ až k budově divadla. Takové starosti a mnohdy větší s koněm jsme měli se svážením potřebného nábytku předepsaného autory her. Ten jsme si půjčovali u všech možných rodin našich herců či našich fandů. Konec ale byl vždy stejný. Láďa Richtermoc vedl koně a my, Eda a Jirka Geissleři, Láďa Marzi a já

jsme tahali do „Rouskárný“ křesla, stolky, skříňky a další na zádech, a to „na potvoru“ v zimě, když byl onen svažitý úsek ledový. Tak často někdo z nás přistál k cíli po zadku přiklopen křeslem.

A myslím, že se tehdy nehrálo špatné divadlo. Hráli jsme jak činoherní hry, tak ve třech případech i operety. I když jsme říkali, že operety jsou méněcennější divadelní žánr. Ale měli jsme výborný orchestr, řízený p. Feiferem, a v orchestru výborné muzikanty. I tam měla rodina Feiferů všechny rodinné příslušníky. Otec Feifer dirigoval, jeho dcera Magda, učitelka a výborná klavíristka, syn Jan, výtečný cellista. V orchestru byli i mladí, patnáctiletý Toník Havlík a jeho sestra. Toník s námi jako mladíček i několikrát hrál. Operetní role byly stabilní. Slávek Hrubý starokomik, Eda Geissler mladokomik, Lolča Marziová, tehdy ještě ne Geisslerová, ačkoliv nejmladší ze souboru, hrála pro svou výšku matky nebo klevetné tetky, Jirka Geissler starší intrikány, Eva Jakešová a Vlasta Mesteková hlavní subrety, sestra Hana mladokomičky a já pro svoji výšku milovníky. Eda Geissler byl výborný herec, jak ve veselohrách, tak v tragédiích, kde hrával mladé milovnické i starší role, komické, tragické nebo intrikánské, ve všech výborný.

Nejsem pisálek, a tak toto psaní o kamarádovi chci zakončit přáním. Dívej se tam nahoře na nás lidi, jak my tu ničíme přírodu a děláme různé negativní věci, jak se mezi sebou hádáme či přeme o maličkosti a znepřijemňujeme si život. A neměj starost o rodinu. Tvoje manželka je statečná a hodná žena stejně jako Tvé děti a vnoučata, které všechny na tebe myslí a rozhodně na svého manžela, otce a dědečka nezapomenou. A ani já ne.

Ak. arch. Karel Kudrna

*

MUŽ, KTERÝ ODMÍTL ZESTÁRNOUIT

Většina třicátnic, s nimiž se dnes setkávám, má navzdory nákladné péči horší pleť, než měl ve svém pozeňnaném věku on. Většina třicátníků, s nimiž se dnes setkávám, mi ve srovnání s ním připadá stařecky vyhaslá. Zvídavé a zvědavé oko a duch, otevřené a lačné všeho nového a zároveň moudré již viděným a pochopeným. Už na mě dotírá vlastní stárnutí, upínám se proto k těm, kteří by mě mohli odnaučit bát se stáří. Pan Eduard Geissler má mezi nimi přední místo. Neokázale mi dokázal, že stáří nemusí být prosto radosti. S muži jako on se stáří nebojím.

Bojím se ale ubývání. Ubývání lidí autentických, lidí, kteří si nebudují image a pozice, ale prostě jsou. Ubývání lidí, kteří neztratili víru v občanskou společnost a v možnost jejího budování zdola. Lidí, kteří nedokáží přejít mlčením nespravedlnost, lež, šlendrián. Když se pan Geissler před časem rozhodl varovat před možnými důsledky nedospělých voličských postojů, hned narazil na jeden z nich. Stranickým žalobníčkům bylo dáno za pravdu, zákon nezafungoval jako nástroj spravedlnosti, ale jako klacek, který jen díky zdravému rozumu nedopadl příliš prudce. Stalo se něco, co je dnes už

těžko představitelné: Pan Geissler nejen mužně přiznal chybu a veřejně se omluvil, ale nad rámec uložené povinnosti si sám uložil dobrovolný trest a pokání: na určený čas odešel z veřejného života a své slovo striktně dodržel. Pro mnohé je dnes neúčast na veřejném životě kýženým životním postojem. Nenutí k němu jen pohodlnost, krátkozrakost, sobectví. Podnikatelé v oboru politiky, kteří v naší zemi nahrazují politiky skutečné, nám sugerují, že je to ten pravý občanský postoj, neboť věci veřejné spravují profesionálně oni. Pro bytostně angažovaného pana Geisslera ale nebylo v odchodu do soukromí nic pohodlného či pokryteckého: byl to skutečný trest a pokání, neboť to bolelo.

V radosti, s níž vnímal svět, byl velký kus smyslu pro humor. A tak snad není nepatřičné vzpomenout na naše první setkání. Kráčeli jsme v polovině osmdesátých let minulého století s šéfredaktorem tohoto časopisu po Dobřichovicích a mně bylo náhle vyděšeně přihlížet ataku bělovlasého a bělovousého muže, vykřikujícího: „Pane doktore, že vám není hanba při vašem vzdělání. Prasák jeden, stydět byste se měli! Na to je ještě mladá!“ Chvilku mi trvalo, než jsem pochopil, že se přede mnou neotevírají tajená zákoutí přítelova intimního života. To jen momentálně nepřítomný šéfredaktorův pes byl v podezření, že aspiruje na roli otce štěňátek momentálně nepřítomné fenky pana Geisslera. Nezapomenutelná lekce ze zodpovědnosti.

Eduard Geissler pro mě už zůstane mužem, který odmítl zestárnout a dokázal to.

-ZU-

* * *

WYP 2005 – SVĚTOVÝ ROK FYZIKY

Rok 2005 byl vyhlášen Světovým rokem fyziky, a protože naše obec do tohoto světa patří, přináší o něm Kukátko aspoň tuto krátkou informaci. Aby nedošlo k omylu ohledně zkratky WYP, dovoluji si upozornit na to, že WYP neznamená Wery Ymportant Person, ale World Year of Physics – Světový rok fyziky.

Letošní rok byl vybrán za rok fyziky z toho důvodu, že před sto lety, tj. v roce 1905, publikoval Albert Einstein tři práce, které zahájily éru moderní fyziky. V té nejslavnější zformuloval základy speciální teorie relativity, která zpočátku vzbudila rozporuplné reakce. Tato teorie popisuje chování hmotných objektů pohybujících se rychlostí blízkou rychlosti světla, při které dochází ke zdánlivě absurdním závěrům, které se přičítají „zdravému rozumu“. Tento tak zvaný zdravý rozum však s rychlostmi blízkými rychlosti světla nemá žádné zkušenosti, takže není divu, že je mu divné, k čemu všemu při těchto rychlostech dochází – zkracují se rozměry těles, čas plyne pomaleji a hmotnost těles vzrůstá. Platnost teorie relativity odmítali zpočátku uznat i někteří významní fyzikové a kvůli Einsteinovu židovskému původu se nesměla na německých univerzitách v období nacismu přednášet. Od doby svého vzniku však prošla mnoha testy a zkouškami, ve kterých obstála na výbornou. Navíc předpověděla celou řadu jevů, které byly později experimentálně ověřeny; bez ní by dnes nebylo možné konstruovat urychlovače částic ani vysílat sondy k planetám sluneční soustavy.

Uvedme ještě, že Einstein v letech 1911–12 působil v Praze, a to jako profesor německé university. Pamětní deska na jeho pobyt je v budově Přírodovědecké fakulty ve Viničné ulici, kde pracoval, další deska se nachází na domě v Lesnické ulici, kde bydlel, a třetí je na domě U jednohožce na Staroměstském náměstí, kde se setkával s Franzem Kafkou a s Maxem Brodem. Neměli bychom ani zapomenout, že v roce 1950 žádal našeho tehdejšího prezidenta Gottwalda o milost pro Miladu Horákovou.

Světový rok fyziky by měl připomenout nejen to, že skoro všechny technické vymoženosti, které denně používáme, jsou založeny na fyzikálních poznatcích, ale také to, že bez moderní fyziky by naše snaha pochopit přírodní a vesmírné zákonitosti byla odsouzena k neúspěchu. Měl by být rovněž příležitostí k tomu, aby se nejen vědci, ale i politici, ekonomové a také umělci zabývali otázkami morální zodpovědnosti a společenskými důsledky fyzikálních objevů.

A co by měly v tomto roce udělat některé mediálně známé osoby, které nám čas od času věští budoucnost a sdělují své názory na přírodní úkazy a jevy? Mám dojem, že by jim prospělo, kdyby si našly čas a seznámily se s fyzikálními poznatky, které se probírají v páté až deváté třídě základní školy. Taková osoba ale ví své a nějakými vědeckými poznatky ji neoblafnete. Že příčinou zemětřesení, které počátkem letošního roku postihlo jihovýchodní Asii a způsobilo přílivovou vlnu, která zpusťovala pobřeží, byl pohyb zemských desek? Prosim vás, viděli jste někdy, jak se zemská deska pohybuje? A co to vůbec je „zemská deska“? Země je přece kulatá, tak jakápak deska! Je určitě mnohem pravděpodobnější – ne-li dokonce jisté – že za tsunami stojí zájem vlivných kruhů o turisticky atraktivní oblast, kterou pomocí uměle vyvolané katastrofy chtějí ovládnout.

Takovýmito konspirativními teoriemi vysvětlíte úplně všechno a vůbec se nemusíte namáhat s tím, že si najdete a přečtete nějakou vhodnou literaturu. Neříkám vědeckou, protože jsem si všiml, že slovo „věda“ nebudí ve veřejnosti velkou důvěru. Myslím si, že je to částečně způsobeno léty, kdy bylo toto slovo skloňováno ve všech pádech – společnost byla řízena vědecky, plánovalo se vědecky, sovětská věda byla nějaká věda a všechno, co se hodilo, bylo „vědecky“ dokázáno. Ani dneska to ale není lepší – každý kosmetický přípravek je doporučován na základě vědeckých poznatků, a jestli chcete mít dobře vypráno, přečtete si nejprve, co říká renomovaná laboratoř, která prací prostředky vědecky zkoumá. Za vědecky ověřené jsou vydávány všechny možné postupy na zaručené zhubnutí, na to, abyste byli fit, a myslím, že brzy budou už i horoskopy vědecké. Tímto způsobem se podařilo slovo „věda“ zprofanovat, a tak se vlastně ani moc nedivím, že výše uvedené konspirativní teorie nacházejí v myslích některých osob živnou půdu.

Vratme se však ke Světovému roku fyziky. Hned na jeho začátku zaznamenala pozemská věda velký úspěch, když po osmiletém putování meziplanetárním prostorem na Saturnově měsíci Titan úspěšně přistála sonda Huygens. Uvědomujeme si vůbec, jakého množství fyzikálních poznatků bylo zapotřebí, aby na vesmírný objekt, který pouhým okem nevidíte, který se pohybuje rychlostí několika desítek kilometrů za sekundu a který je vzdálen stovky miliónů kilometrů, se z pohybující se Země dopravilo zařízení, které tento objekt prozkoumá a podá nám informace o jeho složení? Uvědomujeme si, čeho všeho bylo dosaženo od doby, kdy Mikuláš Koperník „zastavil Slunce a Zem uvedl do chodu“ a Galileo Galilei spatřil ve svém dalekohledu Jupiterovy měsíce? Snad bychom si to mohli uvědomit alespoň letos, kdy máme Světový rok fyziky.

HgS

Z KRONIKY ABSURDISTÁNU aneb NĚCO KOMUNÁLNÍHO BULVÁRU

Tak nám tahle tak trochu nechtěná rubrika pomalu, ale jistě pracuje k stabilnímu názvu. Inspirováni loňským textem p. E. Geisslera o zaneřádění obce odpadky, které navenek často slušní a zcela nenápadní lidé tiše okolo sebe pohazují, zodpovědní velkoryse přehlížejí a jiní zatatě a bolestně i privátně zkoušejí uklízet, začali jsme se věnovat nejen tomuto, nýbrž i příbuzným tématům. Nikoli proto, že je zrovna v módě diskuse a polemika, že polemické rubriky zavádějí snad všechny noviny a časopisy a o diskusní fora doslova zakopávají na každém kroku. Píšeme o těch věcech proto, že se dotýkají našeho obyčejného, každodenního života. A že by třeba mohla vznikat zpětná vazba pro ty, kdož spravují věci veřejné. A v naději, že se stále ještě najdou lidé, kteří hledí na svět jinak než jako na cosi, z čeho je třeba urvat, co se dá. Třeba nesklidíme nic než shovívavý úsměv či poklepaní na leb. I to je jistá forma debaty, pravda. Dáváme však přednost formě jiné a nabízíme pro takovou debatu prostor. Je otevřen ohlasům, námitkám, souhlasům i nesouhlasům, prostě názorům a reakcím těch, kteří chtějí něco sdělit ostatním o tom, jak se jim v Dobřichovicích žije. A ten „absurdistán“ v názvu? No – zatím je to hodně o srážkách s ním. Kéž by to tak nebylo! chce se zvolat ... Leč každodenní nárazy na absurdno mají nějak víc páry a stále dodávají argumenty pro tuto podobu. Ty nárazy jsou vlastně také takové běžné, obyčejné. Lapidárně a pro příklad: když stanete na nádraží, čas dobrý, vlak nikde, furt nic, až náhle modří zahlásí informaci o zpoždění ve chvíli, kdy nádražím projíždí nákladní vlak, takže v tom randálu přirozeně nikdo nemůže ničemu rozumět, pochopíte: ano jsme stále v absurdistánu. Stále trvá. Mohl by se ignorovat, jakože jen to pozitivní... Ale na druhé straně: proč?

A tak jsme tentokrát posbírali ohlasy a témata, která by se snad dala shrnout pod společného jmenovatele „*jak vzniká občan druhé kategorie*“. Ale začněme ještě návratem k minulým číslovům. Věnovali jsme již něco řádek „chlívku“ v Tyršově ulici – od nádraží k mostu (modrému). Ku podivu placatky od rumu, vodky a slivovice, jejichž bujení jsme početně dokumentovali na podzim, markantně nepřibývají, ba umizely, snad i díky poctivě míněnému úklidu. Září a s ním začátek školního roku – to znamenalo strukturální převrat: nastoupily plechovky od nápojů, pytlíky od chipsů, obaly od zázračných tyčinek, co se po nich skoro až létá, a okolo hospod v neděli ráno občas i vzorky tamního jídelníčku. Jakoby v normálu, vždyť tohle přece vidíme všude kolem sebe ... Milosrdný příkrov sněhu po Vánocích přikryl, co odpadlo od úst. Přesto má bulvár dobré téma: dominujícím jevem byly tentokrát kelímky od kafe (ano, kafe, káva je snad přece jen cosi jiného), totiž od tak nazývaného nápoje, který produkují automaty. Automat na nádraží vám za minci natočí. Zjevně jsou tací, kdo se pak vydají s kelímkem vstříc obci. Kráčejí, upíjejí, dopíjí. Co však s kelímkem? Nevážou se, ale se, jak přikázáno, odvažou. Nebudou si dělat problémy, zbaví se ho snadno a rychle. Odhod a pryč ... mám po problému a nikdo to neviděl ... Ono to zaroste trávou a roštím – a v tom bordelu jeden kelímek navíc? Že v tom „jeho“ chlívku musí existovat druzí? Že okolo něho musí denně chodit? Nezájem ... Že špína na Matku Zemi? Cha, naivní „melounistické“ žvásty ..., tomu se my, co jsme „in“ a toho správného myšlení, jen smějeme!

Nastokráte již položena otázka: pomohly by koše na odpady? Přijali by *tohle* pravidlo a *tuhle* „hru“ *tito* lidé? Jsou tací, kdo tvrdí, že nikoli. Jsou však i ti, kdo radí napřed to zkusit. A že by se na obci jistě těch pár korun na koše našlo, když se našlo na řadu jiných věcí. A pořád žije stará a chvíli zapomenutá debata na téma: jsou chodníky a prostředí kolem nich také kultura? Kdysi to bylo žhavé téma na vyostřenou debatu. Námitku, která také padla, že by totiž ty koše musel také někdo vyvážet, považujeme předem za oprávněnou. Ano, musel ...

Byla kdysi školní třída na výletě, dítě odhodilo papír od žvýkačky, paní učitelka napomenula. Námitka pubescenta: „Vám to vadí? Vždyť to přece dělá každý! To mi nepovídejte, že vy jste nikdy nic nepohodila ...“ Nikdo z dětí nebyl schopen pochopit, že skutečně nepohodila ... A tak žijeme mezi odpady. Cizími, svými i svých bližních. Zatím nás nezasypaly tak, jako se to stalo nedávno a zdánlivě ve veliké dálce. Pravda, už je to lepší než dřív. Už cestou z nádraží nemusíme tak moc míjet odpad z domů, prostě vyhozený na svah u trati. Popel, trávu, shnilé ovoce, zbytky z kuchyně, či dokonce věci ryze osobní, recepty od lékaře, dopisy i písemnosti úřední i s adresami a po výtce osobními údaji. Možná jsme se už posunuli dál. Na svah ku kolejím už jen odhazujeme neosobní plechovky, pytlíky, kelímky od kafe a ve stavu nouze zvracíme. Paranooidní a zapšklé, až komické, že? Jistěže.

Teď ale k slíbenému tématu „*občanů druhé kategorie*“. Místo se nemusí měnit, zůstaňme stále v Tyršově ulici od závor k mostu (modrému), i když problém, který hodláme popsat, je jistě obecnější, zajisté se netýká jen jí a laskavý čtenář odjinud s ním jistě má také svou zkušenost. Vytýkáme ovšem před závorku: není tomu všude tak a snažíme se pochopit, že situace, již chceme popsat, má více aspektů. Přesto jeden vypíchneme, zdá se být důležitým, neb si myslíme, že jde o zdraví. Ostatně jsme o stejné věci psali už dříve, naposledy před rokem.

Situace: jsme pěšáky. Ulici kopíruje chodník. Vozovka, chodník, zábradlí a svah na koleje. Každoroční hra: napadne sníh. Správce silnice jej „uklidí“ na chodník. Pěšáci pak mají možnost buď se tou nevábnou a prosolenou břečkou brodit, nebo komicky skákat sem a tam při pokusech aspoň chvíli kráčet po uklizené vozovce. Jenomže aut jezdí dnes několikanásobně víc než před léty a jezdí po čertech rychle ... Správce chodníku to tak buď nechá, nebo se vyťasí s čackým řešením a sníh odhrne zpět do vozovky. Ano, občas se tak opravdu stane. Následuje logická konsekvence: správce vozovky sníh nahrne zpět. A tím většinou vývoj končí, pak už pomůže jenom obleva, sluníčko zvolna pojídá nahnutý sníh.

Letos v lednu, v únoru a na začátku března sníh nečekaně opravdu napadl a věru zaskočil. Jeden moudrý muž při čekání na vlak a při pozorování naděje plných cestujících, jak se komicky válejí po neuklizených, zledovatělých a podivně a nesmyslně sešikmených nástupišťích, to shrnul lapidárně: „holt z teplého kanclu a z vysezené židle se ten sníh asi neuklidí ...“. Svátá pravda! To ale jen tak co bonmot, to je jiný absurdistán. I když ... Modří stále nevědí ... Dokonce ani to, že hranice mezi občany první kategorie a občany druhé kategorie je velice tenká. „Prvák“ se může stát „druhákem“, ani neví, jak.

Pryč ale z nádraží. Zpět k Tyršově ulici. Představte si, že napadl sníh, proběhly jeho výše popsané přesuny a vy třeba tuhle ulici přecházíte a chcete se dostat na chodník, abyste nemuseli kličkovat mezi automobily, jejichž řidiči vám pobyt na vozovce nebudou tolerovat ani náhodou – a mají recht, sami toho mají plné brýle. Pak musíte často až přes půlmetrovou bariéru

sněhu k uzounké prošlapané pěšince. Že máte kufr, tašku jezdilku, kočárek, že se vám špatně chodí a nejste zrovna fit či tělo už moc neslouží? No, to máte smůlu. Tenhle svět je asi jen pro zdravé a dynamické. (Laskavý čtenář jistě ocení, že lacině a populisticky nepozvedáme téma třeba vozíčkářů, nevidomých, eh ... ještě to tak, že ...). Jistě, slyšena i námitka, že když je kluzko, mají ti, jimž to vadí, sedět doma a neriskovat zdraví. Jeden takový ostrý dynamik nahnědlého ražení, zaklínající se svou jedinečnou správnou orientací, dokonce v debatě skoro hystericky křičel, že „on na tyhle lidi přece ze svého platit nebude, když si svévolně zlomí nohu ... Také řešení?

Jak ovšem pěšák na úřad, k lékaři, nakoupit? Pořád je debata o tom, jak v obci jezdit a jak dobře a pohodlně či bezpečně jezdit. Jako by naše obce byly od toho, aby se v nich jen dobře jezdilo, nikoli aby se v nich také pěkně bydlelo, poklidně přebývalo a bezpečně chodilo. Že jsme jednostranní, staromódní? Možná. Věc názoru a třeba budoucnost teprve ukáže. Jeden ze stále opakovaných reklamních sloganů do omrzení omílá, že každý řidič je občan i chodcem. To se snadno řekne, lacině vymyslí a draze prodá. Ale skutečnost? Praxe je ale neustále a nemsmyslně staví proti sobě. A pěšáci jsou v zimě u nás klasickými občany druhé kategorie. Pokud si myslíte, že nemáme pravdu, zkuste vyvrátit! Jaká je Vaše zkušenost?

Avšak občan druhé kategorie přes všechny nástrahy vyrazí do civilizace, sklouzne třeba z kopců, nezlomí si žádnou končetinu, nesrazí ho auto, nenarazí si zadnici ani hlavu a doplácá a doklouže se až na most. Oj, tam je to veselé! Zejména levá strana do centra, led, prapodivně zasněžené boule velikosti dětské hlavičky. Jak surreálně břinkají hlavy a kosti při nárazech do ocelových hran konstrukce mostu (modrého)! Jaká legrace pro projíždějící! Přehánění? Nikoli. Osobní zkušenost.

Za mostem ovšem náhle radost a naděje. Uklizené chodníky! No jistě, soukromá iniciativa ... (To je ovšem třeba vstát, být včas na nohou a uklidit sníh dřív, než ho druzí ušlapou. Pak už je to těžké. Někteří to vědí ... Díky aspoň za ten kousek ...)

Naděje však krátká, hned u bývalé družiny znovu sníh a led z okapů a v celém centru také nic moc. Je jedno, je-li den či týden po napadnutí sněhu. Nové a pěkné chodníky se tak spíš než hlubinou bezpečí stávají pastí. To se padá natvrdo. A někdo holt není z gumy. A že třeba pro staršího člověka může mít takový pád doslova fatální následky? Jasně, to přece všichni vědí a meleme pořád totéž, že? Ale proč si zlomit ruku, nohu či krček jenom proto, že kdosi nevstal, nevzal do ruky nástroj, neopustil teplou kancelář, nemyslel na druhého, nastavil jinak priority, peníze, metodu? Mícháme jablka s hruškami, jednostranně zjednodušujeme, jsme nespravedliví, nevidíme věci v širším kontextu – slyšíme dopředu. Nicméně jsme to my, kdo padáme a otloukáme se. A tak se téma k debatě nabízí samo. Otázka je až banální: *proč právě tak a možno jinak?*

Tu je ta hrana mezi „prváky“ a „druháky“ co do kategorie i z jiného pohledu až absurdně tenká. „Prvák“ co plátce je rázem „druhákem“ jakožto příjemce služeb. Sníh je radost i starost. A život je otázka rovnováhy, jak zpívá Francis Cabrel ...

Vůbec nejhorší je bydlet na kopci, navíc v „nezajímavé“ lokalitě (laskavý čtenář jistě ocení, že tento termín nikterak nerozvádíme). Někteří Brunšovští o tom vědí své, když padají a vstávají cestou na vlak, do obce či zpět, marně čekají na popeláře a odvoz odpadu, dumají, zda vyjede uhlíř, sanitka, hasič ... Léta ... Někdy stačí centimetr sněhu a je problém. Zámková

dlažba je úhledná, ale ... Někdy se i stane, že ulice v podstatě „ošetřena“. Stejně to ale nepomůže, jako by v zimě nebyla. Plátcí „prváci“ urgují, dotazují se v neblahém tušení, že co příjemci služby začínají být „druháci“. Údiv je odpovědí či nulová reakce. Diskusní forum obce na www mlčí, slova dotazů padají kamsi do černé díry. Přeháníme a provokujeme – samozřejmě, jak jinak, že? Zatímco, jak doufáme, čtete tyto řádky, milosrdné slunce už vše odstranilo, začíná jaro a vše je už passé. Tak třeba zase za rok ...

Teď ale z absurdna něco veselejšího: Klik na www.dobrichovice.cz v první polovině ledna odhalil v rubrice aktuality pozoruhodné varování. Nemůžeme je, žel, citovat doslova, neb brzy zmizelo a my nebyli dost rychlí. Sdělovalo však, že 16. ledna by ti, kdo si hodlají udělat výlet do lesa, měli v zájmu vlastního bezpečí od svého úmyslu upustit, neboť bude probíhat hon na divoká prasata. Kýho výra! Představa, že člověk nemá internet, dostane obyčejný a normální a svobodně občanský nápad jít se v krásném lednovém dni projít do sobě tak milého lesa, třeba v kraji, kde se narodil on či jeho předkové a který považuje tak trochu za svůj domov či za „místo v srdci“, které mu „dobíjí baterky“ – a dostane se (i při nejpevnějším přesvědčení, že není divokým prasetem), do křížové palby zeleného muže, je děsivá. Absurdní to představa? Eh ..., spíše nikoli! Náhoda je ... Ostatně autor těchto řádek může sloužit nejednou osobní vandrovnické zkušeností a zná i regiony, kde se i domácí po setmění bojí vycházet do krajiny, neb střelba jako u Verdunu, padni, komu padni. Černou kroniku a mediálně profláknuté případy raději nebudeme vzpomínat. Na stránkách internetového Neviditelného psa jsme 11. 2. opsali krutě ironické „tři hlavní zásady myslivosti“, které něžně upozorňují, že vlastně žijeme v permanentní honitbě: *1. Nic jiného než myslivci a lovná zvěř nemá v přírodě co dělat. 2. Vše, co není myslivec, je lovná zvěř. 3. Není-li po ruce lovná zvěř, může ji zastoupit jiný myslivec.* (Zaslal tam nick JAG)

Omlouvání je teď v našem politickém rybníce snad až příliš „in“, přesto se ho dopustíme a myslíme ho opravdu, ale opravdu upřímně: tímto se tedy skutečně omlouváme za předchozí ironické řádky všem poctivým pracantům, kteří se starají o les a zvěř, protože víme, jak důležitá, odpovědná a těžká je to práce. Pokud se nic nestalo a přebytečných prasat ubylo, pak ... ale přece jen jistá obava ...

A další omluva: laskavý čtenář, jemuž se zdá, že zbytečně dramtizujeme, přeháníme a vyostřujeme problémy, nechť promine. Nebo se pustí do debaty. Snad jsme nepoložili na stůl témata nezajímavá.

J. M.

Z HISTORIE

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA – pokračování

MUŽI Z KARLICKÉHO POMNÍKU – dokončení textu z minulého čísla

Hrob vojáků padlých v 1. světové válce, který se nachází na karlickém hřbitově, je pečlivě udržován. Dík a uznání patří všem potomkům zemřelých, kteří se o něj starají. Jsou tu fotografie a data těchto zemřelých:

1. Josef Bartl	* 12. 1. 1894 Dobřichovice,	† 2. 10. 1914 Rusko
2. Karel Bolart	* 1889 Lety	† 1916 Albánie
3. Antonín Cicvárek	* 15. 8. 1892 Vonoklasy	† 9. 1917 Itálie
4. Josef Cicvárek	* 23. 2. 1897 Dobřichovice	† 5. 2. 1918 Itálie
5. Karel Cípra	* 24. 1. 1880 Vonoklasy	† 21. 7. 1917 Polsko
6. Antonín Čepela	* 1883 Karlík	† 1915 Itálie
7. František Friedl	* 1887 Roviny	† 1916 Polsko
8. Jaroslav Hájek	* 12. 3. 1891 Dobřichovice	† 8. 2. 1915 Srbsko
9. Josef Hasák	* 29.7/8 1886 Karlík	† 30. 7. 1915 Rusko
10. Josef Host	* 1874 Dobřichovice	† 1915 Srbsko
11. František Kindl	* 1917 Dobřichovice	† 1917 Vídeň
12. František Klenovec	* 1886 Lety	† 1914 Slavonie
13. Josef Kos	* 7. 5. 1886 Karlík	† 14. 4. 1917 Rumunsko
14. Jindřich Liechtenberg	* 1886 Lety	† 1914 Rusko
15. Josef Mácha	* 1891 Karlík	† 9. 12. 1914 Rusko
16. Josef Mareš	* 1876	† 31. 10. 1915 Košice
17. Bohumil Mašek	* 1881 Vonoklasy	† 1914 Srbsko
18. Václav Minařík	* 1898 Roviny	† 1915 Tarnopole
19. Josef Miška	* 1892 Lety	† 1914 Srbsko
20. Josef Paul	* 6. 6. 1879 Vonoklasy	† 17. 9. 1920 na Rudém moři
21. Ladislav Pouček	* 16. 4. 1890 Dobřichovice	† 18. 4. 1918 Tyroly
22. František Prosický	* 1882 Lety	† 1914 Srbsko
23. Alois Ráž	* 1895 Lety	† 1916 Rumunsko
24. Josef Rozsypal	* 25. 7/8 1894 Dobřichovice	† 4. 12. 1917 Itálie
25. Václav Špirek	* 1885 Vonoklasy	† 1917 Itálie
26. Josef Tatar	* 24. 8. 1880 Dobřichovice	† 28. 7. 1916 Rusko
27. Otto Unger	* 21. 7. 1886 Karlík	† 17. 2. 1917 Itálie
28. Josef Váňa	* 1889 Lety	† 1916 Itálie
29. Bohumil Velebil	* 1890 Karlík	† 29.10. 1916 Itálie
30. Antonín Vlášek	* 10. 8. 1894 Lety	† 23. 8. 1916 Albánie
31. Josef Vlášek	* 1873 Dobřichovice	† 1917 Albánie
32. Josef Vostrovský	* 1894 Dobřichovice	† 1915 Vídeň
33. Josef Zýka	* 1890 Karlík	† 7. 5. 1915 Brno

Mimo pomník je na kostelní zdi u hrobu padlých pamětní deska:

34. **Vacslav Maria Tvrďý** * 17. 7. 1897, † 3. 5. 1917, absolvent reálného gymnasia na Smíchově, jednoroční dobrovolník pěš. pl. č. 28; Dobřichovice č. 170 (Fügnerova, Ke Křížku, nyní Štědranských)

Nápis: *Já také život a naději veň kladenou, / uštván jařmem cizím, vlasti milé dal, / a hlavu svoji útrapami znavenou / zde v lúno její k spánku odevzдал. / Za blaho matky vlasti / kdo zde ruce sepneš, / zda vedle těchto hrdinů – i mne co obětí války – nevzpo-meneš?*

Na pomníku není: (z farní kroniky)

35. **František Vyskočil**, hajný, Karlík,

36. **Václav Růžička**, kočí, Vonoklasy

Nápis na medailonku uprostřed podobizen (obtočený pomněnkovým věncem):
*Mimo zde 33 zpodobnělých ještě 23 nezvěstných našlo smrt předčasnou v cizině!
Jejich těla v dálce hnijí, duše jejich mezi námi žijí! Po pětiletém boji odpočiňte
v pokoji!*

Nápis dole na pomníku (zakrytý květinami): *Našim miláčkům a mučenkám
truchlící pozůstali, přátelé a dobrodinci z okolí léta Páně 9. 7. 1922 k věčné vzpomínce
budoucím.*

Alois Ráž (1895–1916) (Podle vyprávění jeho synovce, pana Miloše Frýdla.)

Narodil se v Letech jako selský syn v chalupě č. 18, blízko návsi. Po ukončení školní docházky, zůstal doma a pomáhal v hospodářství. Hrával na housle s řevnickými muzikanty. Narukoval do 1. světové války a sloužil u horských dělostřelců. Smrt ho zastihla v prosinci 1916 v dnešních rumunských Karpatech, za války bylo toto území ještě součástí Uher. Nepadl v boji. Jediná zatoulaná rána z děla nepřítelů způsobila patrně odštěpení kamene ze skály a jeden z úlomků zasáhl jedinou oběť. Alois Ráž podlehl asi vnitřnímu zranění. Je pochován v jednom z prvních hrobů na vojenském hřbitově v Brašově. Rodina dostala zprávu o jeho úmrtí po Novém roce 1917. Letovský starosta nechtěl rodině zkazit Vánoce. Zjara navštívil rodiče jeho kamarád v boji, přinesl jeho věci a pověděl, jak došlo k úmrtí.

Jeho sestra Zdeňka se provdala do Dobřichovic za rolníka Karla Kecka, dnes Palackého č. 24. Měli spolu syna Josefa. Karel Kecek zemřel v roce 1918. Po manželově smrti se znovu provdala za učitele Antonína Frýdla (*1888). Roku 1921 se jim narodil syn Miloš. Ten si pamatuje, jak maminka vyprávěla, že se jí kolem svátku sv. Mikuláše v roce 1916 zdál živý sen, ve kterém mluvila se svým bratrem Aloisem, byl raněn, ale neviděla žádnou krev.

Josef Augustin Vlášek (1873–1917) (Podle vyprávění jeho vnučky, paní Heleny Kaucké.)

Narodil se 26. srpna 1873 v Letech č. 17. Vyučil se řezníkem a později pracoval jako horník v Nučicích. Oženil se s Annou Kozákovou z Dobřichovic a měli spolu tři dcery. Narukoval do války a padl v Albánii v roce 1917. Přesné datum a místo úmrtí nejsou známy. Jeho nejmladší dceři bylo necelých osm let. Válečná vdova, paní Anna Vlášková, dostala od státu trafikou. Starší dobřichovičtí občané si jistě dobře pamatují dřevěnou boudičku, která stávala naproti škole na rohu u Nováků. Později sloužil tento domeček jako výběrčí budka u lávky na levém břehu Berounky. Rodina bydlela v Pražské ulici v domě č. 249. Žila tam pak i nejmladší dcera Vláškových Míla, která se provdala za Jana Feifera.

Otto Unger (1886–1917) (Podle Jiřího Ungera, vnuka)

Narodil se 21. června 1886 v Karlíku, měl mladšího bratra Václava. Vyučil se zedníkem a r. 1910 se oženil s Antonií, dcerou řádového hajného Josefa Matyáše. V roce 1911 se jim narodil syn Josef. Na počátku války narukoval do Prahy k pěšímu pluku Pražské děti. Bojoval

v Itálii, r. 1916 byl těžce raněn a vrátil se domů jako rekonvalescent. Po půl roce byl znovu povolán na italskou frontu, kde několik týdnů po příjezdu 17. února 1917 padl v boji.

Zaznamenala Jana Vaňová

Pozn.: V příštím čísle se budeme věnovat příběhům a osobním portrétům dobřichovických legionářů a přineseme velice cenný obrazový materiál. Jako svého druhu „upoutávku“ připojujeme zajímavou fotografii některých legionářů a dalších osobností ze slavnosti, která se konala 28. 8. 1938 u pomníku M. Jana Husa.

Stále platí již vyslovená prosba: pokud na uveřejněných fotografiích poznáte někoho, koho se zatím nepodařilo identifikovat či chcete navrhnout opravu, napište nám, budeme vděční za každé zpřesnění těchto unikátních materiálů.

U pomníku J. Husa 28.8.1938:

zleva: generál Syrový, za ním v řadě:

1. Antonín Frýdl, 2. univ. prof. dr. J. Babička – chemik, 3. Karel Pospíšil, 4. Miroslav Novák – učitel, 5. neznámý, 6. Václav Jakeš, 7. František Kautský, 8. Josef Cupák, 9. Josef Paul, 10. poslední u žerdi – pan Bambas – učitel ze Řevnic.

KULTURA

DOBŘICHOVICKÉ MŽENÍ V BŘEZNU

V sále dr. F. Fůrsta

18. března, pátek ve 20 hod

DUBIA FORTUNA – Vrtková Štěstěna nebo Pochybné štěstí

Soubor tvoří čtyři rozdílné musikantské osobnosti, které spojuje umění osobitým způsobem představovat starou hudbu i posluchačům jiných žánrů. Na repertoáru mají středověkou světskou hudbu z hostin, tržišť, veselic a jiných slavností z celé Evropy. Muzikanti hrají na repliky dobových nástrojů – šalmaje, flétny, cistry, bubny a perkuse. Atmosféru koncertu umocňují dobové kostýmy. Pro soubor je typické nasazení, bezprostřednost, humor lehkost a nadhled při interpretaci historické hudby. (www.dubiafortuna.cz)

19. března, sobota v 15 hod

POHÁDKA O KAMNECH

Loutková hříčka pro nejmenší, na motivy pohádky bratří Grimmů ji zahrají herci praž-

KONCERT

DIVADLO PRO DĚTI

od 3 do 9 let

ského **DIVADLA V DLOUHÉ IVANA LOKAJOVÁ A PETER VARGA.**

O tom, jak spanilá Princezna v lese zamiluje se, na hradě čaroděje zmirá děsem,
žáby kouzlí za lopuchem, žhavá kamna sviští vzduchem,
čáp si na pařízek sedne a vše skončí happyendem.

K přípravě představení se sešli spolužáci z Katedry alternativního a loutkového divadla pražské DAMU a kolegové ze souboru Divadla v Dlouhé. Vytvořili naprosto klasickou loutkovou pohádku s pevným, částečně veršovaným textem, a s osmi loutkami, které na scéně vodi pouze dva herci. **Ivana Lokajová a Peter Varga** s ní vystupovali v pražských divadlech (Dejvické, V Řeznické) a klubech (Mlejn). V současné době oba pracují na zdívalelnění knihy pro děti od Arnošta Goldflama.

25. března, pátek ve 20 hod.

RECITÁL

JIŘÍ STIVÍN – „Sám se svým stínem“

Sólové vystoupení Jiřího Stivína zaměřené na interpretaci jazzové hudby, lidových písní, vlastních skladeb a improvizací za doprovodu předem připravených základů. Jeho tvůrčí přístup k hudebnímu materiálu v nejednom ohledu překračuje obecně vžitě představy o jazzu a zároveň bourá hranice mezi jednotlivými hudebními žánry.

Jiří Stivín (*1942) – dítě hrající bez nadšení na housle, rekvizitář na Barrandově, rocker skupiny Sputnici, spoluzakladatel souboru Jazz Q, nejlepší jazzový saxofonista roku 1967, student Královské akademie v Londýně, dirigent čínoherního orchestru Národního divadla, opakovaný vítěz flétnové kategorie v evropských anketách Jazz Forum, absolvent filmové fakulty a hudební kompozice na AMU v Praze, učitel, skladatel, multiinstrumentalista, improvizátor, showman, tvář ze světových scén. To všechno a ještě mnohem víc **je fenomén „STIVÍN“** (označení I. Poledňáka). V tom, jak s musikou žije, je jistě něco tajemného, magického a přitažlivého zároveň – těžko by se vyhýbal v minulosti inkvizici, i kdyby přátelsky „zamerkal“ svou pověstnou čepicí. Tam, kde končí zázračný flétnista, tam začíná bez přechodu vtíp, humor, otevřenost a nenapodobitelné člověčenství. A to všechno je tu, když hraje. Jeho překvapivá cesta od jazzu k vážné hudbě vysvětluje virtuozitu, radost z muzicírování, improvizaci, pohyb na scéně i nakažlivost, s níž přistupuje ke staré hudbě. Studoval pověstný Quantzův *Pokus o návod, jak hrát na příčnou flétnu* z roku 1752 a přebral tisíce stran barokní literatury, ale na koncertě zůstává pocit samozřejmosti, lehkosti, zábavy – vážná hudba přestává být vážnou, hltáte neznámé dobrodružství. Jiřího Stivína při tom musíte vidět. Je nedoceněný hudebník „ke kroukání“ a měl by se ukazovat dětem ve školce, když se učí o tom, co je to hudba.

V DUBNU UVIDÍTE A USLYŠÍTE:

1. dubna ve 20 hod. BUCHTY A LOUTKY – PES BASKERVILLSKÝ

Další akční podívaná a hra s mýty v podání souboru ze Švandova divadla.

21. dubna ve 20 hod. VÁCLAV KOUBEK – RECITÁL

Koncert harmonikáře a písničkáře, kterému uvěříme každou notu i písmeno.

29. dubna ve 20 hod. IVAN HLAS a HOST K NEZAPLACENÍ

Martina Hrdličková

MOLIÈRE: Škola pro ženy

Reprízy: **11., 18. a 23. března 05, 13. a 28. dubna 05**

První velká komedie francouzského klasika o velké látkové poletitosti, o mužích a ženách, o stáří a stoprávnosti, o mravech a společnosti. Arnulf, zralý, zrající muž v nejlepší letech se chystá k životnímu kroku. Budoucí manželku si vychovává skoro od plének, aby měl jistotu, že bude právě taková, jakou jí chce mít. Svět se však otáčí opačným směrem, než bysi Arnulf přál. Z dítěte se před jeho očima stává mladá, žádoucí žena, která má zlova jiná představy o svém ženichovi a o vlastní budoucnosti.

V hlavní roli uvádíme **Ivana Růžičku**.

Režisérem inscenace je Daniel Hrbek.

Švandovo divadlo v březnu a dubnu uvádí:

BOUŘE W. Shakespeare Komedie, kde najdete lásku, pomstu, ženskou mýrli a růžkovou galii	9. 2. a 14. 4.	VÁŠEN JAKO LED E. Cranenlyck Fascinující komedie belgického Moliera z 20. století	31. 3. a 1. a 26. 4.
DEN MATKY D. Starý Dětská čtená komedie s H. Šviháčkem a B. Fandrlíkem a hlavními sólisty	5. 4.	VELKÁ MELA H. A. Brial Směšná komedie o mládežnickém trápění a studijní revoluci	12. 3. a 28. 4.
HADÍ KLUBKO H. Lang Komedie přeměn (po čtyřech odstavcích) dvou plavců a čtyř mořčat	12. a 20. 4.	VOJCEK - DER ROMANTIKER G. Büchner, D. Gombár Legendární Büchnerův žokej v novém parodickém zpracování s kabaretními prvky	14. 3. a 15. a 20. 4.
OKO ZA OKO W. Shakespeare Překvapivě ústřední komedie o rozvratu přehrádky H. Šviháčka	16. a 29. 3., 7. a 25. 4.	ZABIJÁK JOE T. Leto Brodská komedie, příběh o pomsti komiku a sociálního hanební. V hlavní roli H. Šviháček a S. Šteblík	22. 3. a 15. 4.
PORUČÍ Z INISHMORU M. McDonagh Dětská hra o dvou, čtená jako kačka, co sám v noci přebíhá přes oceán	24. a 30. 3., 8. a 16. 4.	ZNALCI H. Hraběnková Výběr nejlepších konverzačních komedií, jež trvají 15-20 minut a stačí si s sebou	19. 3., 4. a 28. 4.
SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC T. Williams Příběh vzájemného světa Louisa, jenž si hraje větrná se psími a kočičkami	21. a 31. 3., 11. a 26. 4.	ŽENITBA M. V. Gopál Komedie o tom, jak se žení „jediný žák“ tak se Madě levituje pro slábnou otolu, jak vyběhnout zvládnout ženskou	5. 3. a 15. 4.
TARTUFFE Molière Komedie pánů krasavců (dávají pánůk) se mezi prodrženou komedií dělají a jednou vládu vstávají a šlechetná náročná	18. 3. a 8. 4.		

Cena vstupenek: 140 – 240,- Kč; pro studenty, seniory, ZTP a držitele karet IBC poskytlujeme slevu 50 %. Inscenace Bouře, Poručík z Inishmuru, Tartuffe, Zabiják Joe a Ženitba uvádíme s anglickými titulky. Začátky představení v 19.00 hod. Divadlo je klimatizováno. Restoraceový přírůpek.

SPORT

ZPRÁVY Z FOTBALOVÝCH TRÁVNÍKŮ.

Před startem fotbalové sezony se vracíme k výsledkům podzimní části tabulek, které jsme z prostorových důvodů nemohli uveřejnit v minulém čísle.

TABULKY

III. třída, skupina B

1. Kosoř	13	11	0	2	54:18	33	(12)
2. Dobřichovice	13	9	2	2	40:20	29	(8)
3. Kazín	13	9	2	2	35:21	29	(8)
4. Jeneč	13	7	2	4	37:19	23	(2)
5. Dolany	13	7	0	6	28:26	21	(3)
6. Statenice	13	5	2	6	25:24	17	(-1)
7. Všenory	13	4	5	4	19:23	17	(-4)
8. Kněžves	13	4	3	6	34:40	15	(-3)
9. Zbuzany	13	5	0	8	23:33	15	(-6)
10. Dobrovíz	13	4	2	7	28:27	14	(-4)
11. Třebotov	13	4	2	7	21:36	14	(-4)

12. Klinec	13	4	1	8	26:34	13	(-8)
13. Vonoklasy B	13	4	1	8	17:45	13	(-5)
14. Roztoky	13	1	4	8	14:35	7	(-11)

IV. třída, skupina B

1. TK Dobřichovice	12	10	2	0	38:11	32	(11)
2. Středokluky	12	8	3	1	36:11	27	(9)
3. D. Břežany	12	8	0	4	48:22	24	(6)
4. Černošice B	12	7	2	3	32:21	23	(5)
5. D. Jirčany B	12	6	2	4	27:26	20	(-1)
6. Dobřichovice B	12	6	1	5	27:26	19	(1)
7. Kazín B	12	4	4	4	30:29	16	(-2)
8. Kytín	12	4	2	6	16:18	14	(-4)
9. Mníšek B	12	4	1	7	33:39	13	(-5)
10. Kosoř B	12	3	3	6	16:27	12	(-9)
11. Všenory B	12	3	3	6	21:49	12	(-3)
12. Čisovice B	12	2	1	9	25:43	7	(-8)
13. Vonoklasy C	12	1	0	11	19:46	3	(-12)

* * *

ORIENTAČNÍ BĚH

Přehled činnosti oddílu OB TJ Sokol Dobřichovice v r. 2004 a začátkem r. 2005

Oddíl se v roce 2004 zúčastnil sedmi závodů zařazených do jarního oblastního středočeského žebříčku v klasifikačních kategoriích (žactvo a dorost) a do jarního žebříčku ve veteránských kategoriích, společného pro Prahu a středočeskou oblast. Na podzim oddíl absolvoval sedm závodů s obdobným zařazením do podzimních žebříčků. Velmi dobrým výsledkem těchto soutěží je obhájení a získání pěti licencí B (dříve výkonnostních tříd) v žákovských kategoriích, přitom Šárka Rusá v kategorii D14 (starší žákyně) vyhrála jak jarní, tak i podzimní žebříček a Tomáš Rusý je v kategorii H12 (mladší žáci) v obou žebříčcích druhý. Ve veteránských kategoriích dosáhl nejlepšího umístění VI. Jaroš, v podzimním žebříčku v kategorii H45 (muži od 45 let) byl pátý z 54 klasifikovaných (dále jen 5/54).

Šedm členů oddílu se zúčastnilo dalších osmi závodů celoroční soutěže výkonnostního žebříčku B-Čechy. Nejlepších výsledků ve veteránských kategoriích docílili v kat. H45 Ant. Procházka 4/16 a v kat. H75 M.Čupák 1/6.

Členové oddílu bojovali na mistrovství ČR a příslušných veteraniádách: 1.) Na velmi krátké trati (sprint) v Jaroměři-Josefově. 2.) Na krátké trati u Dvora Králové. 3.) Na klasické trati v Rejvízu (u Jeseníku), kde v kat. H45 byl A. Procházka 7/53. 4.) V závodě štafet v Broumeh (u Berouna).

Mimo uvedené dlouhodobé soutěže a mistrovství ČR se oddíl zúčastnil deseti vícedenních závodů – nejvíce v prázdninovém období. Jeden byl dokonce v Pezinku na Slovensku a naši závodníci se tam umístili velmi dobře – nejlépe v kat. D35 Pavla Mrázová 2/18. Na

pětidenních mezinárodních závodech v Kempu Sv. Kateřiny u Hostinného byl v kat. H45 A. Procházka 1/27 a vložený noční orientační závod také vyhrál. Z tréninkových důvodů se 8 našich členů zúčastnilo ve dnech 24. a 25. 4. 2004 také závodů v Ještědské oblasti, a to s pěknými výsledky, zejména v kat. D10 (žákyně do 10 let) a v D12.

Všechny uvedené závody pořádané v ČR se započítávají do celostátní celoroční soutěže, zvané „Ranking“ pro hlavní kategorie H a D21 (muži a ženy od 21 let). Z našich se nejlépe umístila Jitka Svobodová na 94. místě z 855 klasifikovaných žen.

V rámci „Pražské zimní ligy“ uspořádal Antonín Procházka v Dobřichovicích 11. prosince 2004 tréninkový závod „Hvízdincovo rokle“ za hojné účasti pražských a středočeských oddílů.

Tři členové našeho oddílu se věnují také závodům v lyžařském orientačním běhu (LOB). Na mistrovství ČR v LOB 2004 na klasické trati dne 3. 1. 2004 u Králík byl v kat. H45 A. Procházka 3/14 a v žebříčku LOB 2004 (6 závodů) byly v kat. D35 P. Mrázová druhá, M. Procházková třetí a A. Procházka v kat. H45 také třetí. I v letošním roce běželi uvedení závodníci mistrovství ČR LOB 2005 na klasické trati (12. 2. 2005 na Lipně). V kat. D50 byla M. Procházková druhá. Mimoto se zúčastnili dalších 4 závodů LOB zařazených do celostátního žebříčku (v Jilemnici a Trutnově). Výsledky žebříčku nejsou ještě zveřejněny.

Začátkem letošního ledna pokračoval oddíl za poměrně teplého počasí v orientačních trénincích v okolních lesích a po napadnutí sněhu si závodníci udržují kondici na lyžích. Tradiční lyžařské soustředění mládeže na horách letos odpadlo pro rozdílné termíny prázdnin na školách.

Za zmínku stojí ještě úspěchy našeho odchovance Jana Procházky, i když již několik let běhá za Pragu Praha. V roce 2004 vyhrál Mistrovství ČR v juniorské kategorii H20 a byl zařazen do juniorské reprezentace ČR. Na juniorském mistrovství světa na klasické trati 8. 7. 2004 v Gdaňsku byl čtvrtý, ve štafetě juniorů získal stříbrnou medaili.

M. Cupák

Omluva: z minulého čísla Kukátka nedopatřením vypadl článek o činnosti oddílu orientačního běhu. Redakce se oddílu a zejména autorovi textu, p. M. Cupákovi velice omlouvá.

Mistrovství světa juniorů, Gdaňsk, 8. 7. 2004: zleva: Jan Procházka, Jan Šedivý, Radka Brožková (stříbrná medaile na krátké trati), Jan Palas

PRVNÍ VOLEJBALOVÁ LIGA – NAŠI HRAJÍ V PLAY-OFF

V základní části první volejbalové ligy mužů, která skončila v polovině února, se naši ze dvanácti mužstev umístili na pátém místě. (Tabulku přinesl únorový Informační list.) Ve druhé

části bude prvních osm družstev hrát systémem play-off o to, která dvě postoupí do extraligy. Postoupí bez baráže, protože v příštím ročníku extraligy bude hrát deset celků místo osmi, jak tomu bylo až dosud.

Naši zahájili play-off dvěma utkáními s volejbalisty ČZU, kteří se v základní části umístili na místě čtvrtém (také díky tomu, že naše v ní dokázali vždy porazit). V utkáních, která se hrála 25. a 26. února, se však našim dařilo – v obou zvítězili v poměru 3:0. Podle tohoto výsledku by se mohlo zdát, že oba zápasy měly jednoznačný průběh, ale jednotlivé sety (až na třetí set druhého utkání) byly velmi těsné a v některých našich museli několikrát odvracet setbol. Chtějí-li postoupit mezi nejlepší čtyři, musí alespoň v jednom ze zbývajících dvou (resp. tří) utkání, která se budou hrát na hřišti soupeře, zvítězit. V době, kdy čtete tyto řádky, už to bude jasné – tato utkání se hrají 4. a 5. března a případně třetí v neděli 6. března. V této době už také bude znám další soupeř našich.

Ve druhé volejbalové lize žen zbývá našim děvčatům sehrát už jen dvakrát dvě utkání – v Chabařovicích (12. března) a doma s Plzní (19. března). V tabulce zatím figurují na pátém místě a toto své umístění by si měly bez problémů udržet.

HgS

F.H. TENIS KLUB DOBŘÍCHOVICE – NÁRODNÍ NEMOVITOSTI A.S. HLÁSÍ:

RADOST A ZÁBAVA PO CELÝ ROK 2005 V F. H. TK DOBŘÍCHOVICE

V první třetině nového roku nám nezbyvá než se ohlédnout za uplynulým rokem 2004. Náš klub se v tomto roce vydal cestou všeobecného rozvoje tenisu ve všech věkových kategoriích, jak v závodním, tak i v rekreačním. Největší radost nám bezpochyby udělala všechna mládežnická družstva, která ve svých soutěžích patřila k nejlepším. Svými výkony ukázala cestu těm nejmladším, a to nejen po stránce sportovní, ale zejména po stránce sportovního přístupu a slušnosti, které není nikdy dost, a za to jim patří náš dík a uznání. Družstvo dospělých vytvořilo vynikající partu lidí, kteří se rádi potkávají při nejrůznějších příležitostech, a svým nasazením a přístupem nás příjemně nutí vymýšlet další možnosti setkání jak na dvorcí, tak i mimo něj. Na podzim jsme pak ke všem dosavadním aktivitám připojili i účast v oficiální fotbalové soutěži. Samostatnou kapitolou se staly akce pořádané naším klubem pro nejširší sportovní veřejnost. Během roku jsme uspořádali mnoho podniků při, nichž se všichni společně sešli a strávili příjemné chvíle jak s tenisovou raketou, tak i bez ní, a je jen na každém z účastníků, které akce se účastnil nejradyji. Rád bych touto cestou poděkoval i našemu partnerovi, společnosti Advokátní kancelář Mgr. Petr Jindřichovský, která se na všech našich akcích podílela a bez níž si náš klub již těžko dovedeme představit. Nezbyvá mi než všem našim členům popřát do nadcházející sportovní sezóny hodně sportovního štěstí a radost z dobře vykonané práce.

Filip Háva

TENISOVÁ ŠKOLIČKA

Jaro/Podzim 2005

Vážení sportovní přátelé, na prahu nové sezóny bych vám rád popřál mnoho sportovních úspěchů a poskytl nezbytné informace o organizaci a průběhu tenisové školičky.

Tréninky budou pravidelně vždy každé úterý a čtvrtek od 15 hod. do 16 hod. v období od 15. 4. do 30. 6. 2005 a stejně tomu bude i na podzim od 1. 9. do 31. 10. 2005.

Cena tohoto kursu bude následující:

15. 4.–30. 4. 2005 450,- Kč

1. 5.–31. 5. 2005 800,- Kč

1. 6.–30. 6. 2005 800,- Kč

V případě špatného počasí bude po dohodě stanoven náhradní termín tréninku. Podrobnější informace najdete na internetové adrese www.f.h.tkdobrichovice.cz

Přihlásit se můžete přímo na tenisových dvorcích, nebo na telefonu:

Filip Háva 603 257 494.

*

MLADÍ SE ROZHODNĚ NENUDÍ!

V dnešní době se většina tenisových klubů a rodičů zaměřuje zejména na tenisovou část přípravy. V našem klubu je to trochu jinak. Klademe důraz na co možná nejpestřejší a nejširší trénink, jak na tenisovém dvorci, tak i mimo něj. Tradicí se stala zejména zimní soustředění na

Šumavě, kam pravidelně každou zimu vyrážíme na 14 dní. Během tohoto soustředění je dostatek času na kondiční přípravu, která obsahuje výlety na běžkách v okolí Špičáku i sjezdové lyžování.

V nedaleké Sušici pak máme k dispozici dvorec v hale, takže se pravidelně trénuje po celou dobu soustředění. Během těchto dní si všichni mladí hráči uvědomí, jak je důležité, aby se navzájem respektovali a uměli si vyjít vstříc. Díky těmto zkušenostem pak tvoří vynikající partu, která se dokáže navzájem podržet při soutěžích družstev i na turnajích po celé republice.

*

GOLDEN TOUR 2005

Členové našeho klubu se již pravidelně účastní soutěže v halové kopané pro přední české firmy. Letošní ročník odstartoval v polovině ledna. Tým složený z tenistů našeho klubu a jeho partnerů se v I. lize této soutěže rozhodně neztratil a po 2. kole nám patří 6. příčka, která nám zabezpečuje účast v nejvyšší soutěži i pro příští ročník.

*

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Mgr. PETR JINDŘICHOVSKÝ

Sport je společně s kulturou a uměním fenoménem, který ovlivňuje a obohacuje značnou část naší populace. Tato skutečnost je nám dobře známa a byla také důvodem, který vedl Advokátní kancelář Petr Jindřichovský k rozšíření svých podnikatelských aktivit také o podporu juniorského tenisu a navázání trvalé spolupráce s tenisovým a fotbalovým klubem F. H. TK DOBŘICHOVICE.

Advokátní kancelář Petr Jindřichovský věří, že vzájemná spolupráce s klubem F. H. TK DOBŘICHOVICE bude pro obě strany prospěšná, a že tak přispěje jak ke sportovním úspěchům klubu F. H. TK DOBŘICHOVICE na straně jedné, tak i k seznámení tenisové a ostatní veřejnosti se jménem a službami Advokátní kanceláře Petr Jindřichovský na straně druhé.

Advokátní kancelář Petr Jindřichovský poskytuje svým klientům služby zejména v následujících právních oblastech:

- obchodní právo, občanské právo, pracovní právo, stavební právo, sportovní právo a smlouvy v těchto právních oblastech užívané, popř. spory z nich vyplývající,
- nemovitosti (reality) , jejich převody a zatížení,
- vlastnická práva a majetkoprávní vypořádání,
- právo k nehmotným statkům,
- stavební development a jeho financování,
- poradenství v oblasti obchodních společností, včetně akcií a ostatních cenných papírů.

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2005:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady - kontaktní spojení v inzerátu na 2. straně obálky. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou

Možnost půjčky od 30.000 do 500.000,- Kč

Možné i pro důchodce, možnost hypotéky. Tel.: 732 180 853, 607 185 478

i informace
snadno a rychle
WWW.iExploze.cz
region Dolní Berounka

akce
kultura
památky
kroužky
spolky
kluby
kina
atd.

databáze firem
weby

nové:
e-shop!
nabídky zboží
za akení ceny!

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vložkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

grafická příprava **Stages** Dobruška

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

Pizzeria & Caffeteria

"LA TERESIA"

s.r.o.

Pizzeria - Caffeteria "La Teresia"

Palackého náměstí 951
252 29 Dobřichovice

Telefon: 257 713 198

Otevřeno denně: 11.00 - 24:00 hod.

IČ: 26760762

DIČ: 008-26760762

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- **barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji**

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- **šití V1,**
- **lepení V2**
- **skládání archu z B1**

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBRÍCHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. Dr. E.Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2005. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2005. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko také najdete na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz.